

hæves, fordi de efter sigende skulle være overflødige. Som begrundelse anfører Enhedslisten, at der ifølge indslag i TV-Avisen om Taastrupgaard-bebyggelsen i Høje-Tåstrup ikke har været sager om beboermaksimum.

Samtidig anfører Enhedslisten, at reglerne skulle anvendes til omfordeling af beboerne af anden etnisk oprindelse i Taastrupgaard.

For at undgå enhver form for misforståelser vil jeg gerne starte med at slå to ting fast. For det første blev beboermaksimum ikke indført for at omfordele beboere af anden etnisk oprindelse. Reglerne gælder for alle. For det andet bliver beboermaksimum ikke anvendt i Taastrupgaard, fordi boligelskabet ikke har tilsluttet sig ordningen.

Som jeg indledte med at sige, er beboermaksimum en del af en bred vifte af initiativer i regeringens integrationshandlingsplan. Ud over beboermaksimum er der inden for mit område gennemført fleksible udlejningsregler, der er afsat en ramme på 220 mio. kr. årligt til lejedsættelse samt renoverings- og forbedringsarbejde i den almene sektor, og der er indført en ordning med kommunal anvisningsret i private andelsboligforeninger, alle initiativer, som kommunerne kan anvende til løsning af by- og boligsociale problemer for at fremme en positiv udvikling i belastede by- og boligområder, bl.a. ved at tiltrække ressourcestærke beboere for at få en mere varieret beboersammensætning. Beboermaksimum skal derfor ses sammen med en række af de andre initiativer i integrationshandlingsplanen.

Jeg vil samtidig gerne påpege, at beboermaksimum er et tilbud, et tilbud, som bygger på et ønske fra en række kommuner, og som det er frivilligt for kommunerne at anvende. Indfører kommunerne beboermaksimum, er det derefter op til de enkelte udlejere, om de vil tilslutte sig ordningen. Det er altså lokalt, man vurderer, om behovet for indførelsen af beboermaksimum er til stede.

Jeg har svært ved at forstå, at Enhedslisten kan være imod, at kommunerne og udlejerne får denne mulighed. Hvis der er problemer i et boligområde, så kan kommunen og udlejerne tage imod tilbudet. Hvis der ikke er problemer, ja, så gør de det naturligvis ikke; så enkelt er det.

Så konklusionen er, at hvis kommunen og udlejerne vurderer, at overbefolkede lejligheder giver problemer i et boligområde, så kan de bruge beboermaksimum.

Og så er der én ting, som det også er vigtig at holde sig for øje i denne her debat. Der er tale om, at man, hvis man vurderer det nødvendigt, kan skride ind over for lejligheder, hvor der bor mere end to personer pr. beboelsesrum, det vil sige, hvis der f.eks. i en toværelses lejlighed bor flere end fire personer i den lejlighed. Det synes jeg ikke er urimeligt. Og reglerne betyder jo heller ikke, at beboerne ikke kan få flere børn, selv om de derved kommer til at overskride beboermaksimum.

Men det skal efter min opfattelse være muligt at kunne gribe ind mod f.eks. nedslidning af boligene. Vi ved nemlig, at nedslidte boliger kan være en medvirkende årsag til, at nogle boligområder præges af forslumring, og der er vel ingen, der er interesserede i nedslidte boligområder.

Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig Enhedslistens forslag om at ophæve beboermaksimum. Tværtimod lægger vi i regeringen meget vægt på, at reglerne fortsat skal være en del af de mange redskaber, som kommunerne kan bruge for at løse de by- og boligsociale problemer, der desværre er nogle steder i vores land.

Lissa Mathiasen (S):

Da jeg første gang sad og læste det her lovforslag igennem, tænkte jeg: Det kan ikke passe. Det kan ikke være rigtigt, at det her er et forslag, som Enhedslisten er kommet med. Jeg bladrede om på forsiden og konstaterede, at så må der være sket en fejl. Det er der tilsyneladende ikke; det er Enhedslisten, der har fremsat forslaget.

Jeg ved jo godt, at Enhedslisten ikke støttede, at vi skulle vedtage den lov, men jeg har aldrig, vil jeg så godt sige, forstået, hvorfor Enhedslisten ikke havde et ønske om, at vi rent faktisk burde lovgive på det her område. Et parti, som tidligt og sent er parat til at gå ud og tale lejernes sag, ja, måske endda profitere, prøve at profitere lidt på at være et meget lejevænligt parti, at man så ikke også i en situation, som da vi havde netop den lov til behandling, var parat til at støtte det.

Jeg fatter ikke, at man fra Enhedslistens side ikke er parate til at give lejere den mulighed for at have en ordentlig trivsel. Jeg fatter ikke, at man fra Enhedslistens side er parate til at sige: Pyt med, om der er gener for de øvrige beboere. Jeg fatter ikke, at man ser stort på sundhedsproblemerne, som vi ved der kan opstå, hvis man bor for tæt.